

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-421

20.4.2026

KLP Skadeforsikring AS

Lystbåt/fiskebåt

Reelt tyveri? – fal. § 8-1 fjerde og femte ledd.

De sikrede søkte erstatning under sin båtforsikring etter tyveri av drev med propeller. Foretaket avsto erstatning og sa opp forsikringsavtalen på grunn av uredelig brudd på opplysningsplikten i skadeoppgjøret. Foretaket mente at tyveriet ikke var reelt og viste bl.a. til at sikrede hadde forklart seg uriktig om når han hadde befunnet seg i båthavnen, til tross for at tyveriet ble meldt kort tid etter at det angivelig skulle ha skjedd. Videre viste foretaket til at det var påfallende at sikrede ikke hadde varslet styret i båthavnen om tyveriet, og at sikrede hadde forklart seg uriktig om hvorvidt han hadde forsøkt å innhente opptak fra kameraovervåkningen. De sikrede bestred at opplysningsplikten var brutt og mente at det ikke var gitt uriktige forklaringer om når sikrede hadde befunnet seg i båthavnen. Foretaket hadde ikke hensyntatt at sikrede hadde benyttet en fjernkontroll for å ta seg inn i havnen, og at en slik bruk ikke ville fremgå av loggføringen. Havnesjefen, som var sikredes far, ble varslet om tyveriet. Sikrede hadde ingen plikt til å varsle styret eller de andre båteierne om tyveriet. Sikrede hadde forsøkt å innhente opptak fra kameraovervåkningen. Det at styreleder ikke husket dette, kunne forklares med at styreleder var syk i den aktuelle perioden. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning under båtforsikring etter tyveri av drev med propeller. Spørsmålet er om foretaket er uten ansvar og kan si opp forsikringsavtalen på grunn av uredelig brudd på opplysningsplikten, jf. forsikringsavtaleloven (fal.) § 8-1 fjerde og femte ledd.

A («forsikringstaker» eller «ft») har hatt båtforsikring i KLP Skadeforsikring AS (foretaket). Det er ikke omdiskutert at forsikringstakers samboer («sikrede») er medforsikret under avtalen.

Foretaket mottok skademelding fra klagerne 24.3.25. Skademeldingen ble sendt elektronisk ved bruk av forsikringstakers innlogging, og det ble oppgitt av båtens to drev med propeller var stjålet. Spørsmålet «Hvor var du da tyveriet skjedde?» er besvart slik:

Det er vanskelig å si da jeg ikke vet hvem dag dette har skjedd. Hele helgen som har vert har vi vert hjemme.

Videre er det opplyst om følgende i skademeldingen:

Drevene og propellene hadde ingen kjente feil

Tyveriet ble anmeldt til politiet samme dag. I anmeldelsen var det opplyst at tyveriet hadde skjedd mellom 20.3.25 kl. 15:00 og 24.3.25 kl. 09:00. Politiet henla saken 25.3.25 uten etterforskning.

Foretaket varslet 26.3.25 om forsikringens sikkerhetsforskrifter, og ba samtidig om svar på følgende spørsmål:

- Når ble båten anskaffet?
- Er båten forsøkt solgt?

- Har det vært skader/feil på drevene?
- Hvis ja, var skadene/feilene reparert?

Forsikringstaker svarte 31.3.25:

Båten ble kjøpt januar 2022.

Båten er ikke forsøkt solgt.

Det har ikke vært noen skader eller defekter på drev eller propeller.

Foretakets utreder kontaktet to styremedlem og styreleder i båtforeningen. Styret hadde ifølge utreders samtaloreferat ikke blitt varslet om tyveriet. Styreleder kunne ikke huske at sikrede hadde bedt ham om å sjekke videoovervåkingen, men kunne heller ikke utelukke at han hadde blitt bedt om dette da han hadde vært syk i den aktuelle perioden.

Utreder avholdt samtale med sikrede 6.5.25. Sikrede forklarte ifølge samtaloreferatet bl.a. at båten ble kjøpt i februar/mars 2022:

Båten ble finansiert ved at de økte boliglånet med hele kjøpesummen for båten. Bakgrunnen for det valget, var at de tidligere eide en (båtmodell), som de solgte. Pengen for salget brukte de til å pusse opp boligen. Lånet er i (bank).

Sikrede forklarte følgende om tyveriet:

Han var i båthavna noen dager tidligere og satt på lading til batteriene. Han mener det må ha vært 18.03. eller 19.03. Han er sikker på at alt var i orden på det tidspunktet. Han var der alene.

Han kom tilbake til båten mandag 24.03.2025 etter arbeidstid for å slå av ladingen. Også da alene, og han så ingen andre personer i båthavna. Da oppdaget han tyveriet av drevene. Han mener han oppga samme tidsrom i politianmeldelsen.

Drevene var fjernet uten at det har oppstått skader på båten. Forespurt om forsikringstaker noen gang har skrudd løs drev av denne typen, sa han at han kun har løsnet drevene når han har skiftet belgene. Det har han også gjort på denne båten. Det er flere skruer og bolter som må løsnes for å få av drevet, samt slanger og belger. Han regner med at det vil ta en drøy time å skru av begge drevene. Det er også en jobb hvor det bør være to. Et drev veier 50-60 kg.

Det er bom ved innkjøringen til båthavna. For å få lagt drevene i en bil, må disse bæres kanskje 40 til 50 meter for å komme til bommen.

De skrev skademelding og anmeldelse til politiet samme dag tyveriet ble oppdaget.

Drevene var av merke Volvo Penta, og har vært helt i orden. Han har byttet olje på disse hvert år. Propeller var også i god stand. Han pleier å pusse propellene blanke hvert år.

Videre forklarte sikrede:

Han snakket med sin far på telefon samme dag. Han har båt på samme sted, og er i styret i båtforeningen og er havnesjef.

Sikrede vet at det er videoovervåking i båthavna. Det er et kamera i en flaggstang, og det er videokameraer som beveger seg når det er bevegelser i området. Sikrede har sjekket videoovervåkingen, og det var ikke noe å se. Det er en vanskelig tid med mye båter og presenninger i veien for sikten.

Det er (styreleder) som drifter videoutstyret. Sikrede snakket med (styreleder), som sjekket opptakene. Han mener han snakket med (styreleder) om det dagen etter tyveriet ble oppdaget. Mulig også det ble gjort samme kveld.

Det var ikke sikrede som sjekket videoopptakene, men han spurte (styreleder) om han kunne gjøre det. Han spurte også (styreleder) om å gjøre det i høst, etter at sikrede ble frastjålet noe fiskeutstur. Han fant ikke noe på videoopptakene den gang heller. Han er trygg på at (styreleder) har sjekket dette ordentlig.

Sikrede ble spurt om han fortalte (styreleder) om stjålne drev, svarte sikrede 'ja'. Sikrede fortsatte med å si 'bare om han kunne se over video om det hadde vært noe aktivitet bak ant ut selv'. Forespurt om han

informerte (styreleder) om tyveriet, sa sikrede at han kun spurte om han kunne sjekke om det har vært aktivitet bak båten hans.

På spørsmål om (styreleder) så noe på videoovervåkingen, svarte sikrede 'nei, nei'. Videoopptak ble sjekket for hele aktuelle tyveriperiode.

Sikrede har ikke snakket med noen andre enn faren i båtforeningen om tyveriet. Han har ikke ønsket å snakke så mye om det. Han ville se om han kunne finne ut av det selv, og ikke skape oppstyr. Han har undersøkt selv, besøkt andre båthavner og snakket med folk. Han har forhørt seg rundt etter aktuelle folk som har samme type drev som kunne ha behov for å skaffe seg nye. Det er slik han har gått frem for å forsøke å finne ut noe.

Utreder kontaktet deretter forsikringstaker per telefon 19.5.25, som ifølge samtalereferatet forklarte følgende:

Det er hennes mann som er båtkjenner, og som har fulgt opp skaden. Drevene ble borte fra båten mens den lå på land. Hun har ikke noen opplysninger ut over det.

(...)

Hun er ikke kjent med tidligere skade på drevene. De har ikke hatt noen problemer med drevene så lenge de har eid båten. (Sikrede) har montert kjølere på drevene. Hun er ikke kjent med at tidligere eier har hatt skade på drevene.

Foretaket besluttet 3.6.25 å avslå erstatning og si opp forsikringsavtalen på grunn av uredelig brudd på opplysningsplikten i skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde og femte ledd. Avslaget var adressert til både sikrede og forsikringstaker, men foretaket la i avslaget til grunn at båten tilhørte sikrede, og at det derfor var han som hadde krav på erstatning under forsikringsavtalen. Foretaket var av den oppfatning av at tyveriet ikke var reelt. Foretaket viste bl.a. til at sikredes forklaring om når han hadde befunnet seg i båthavnen, ikke stemte overens med loggføringen fra bommen. Styreleder var heller ikke kjent med tyveriet og kunne ikke huske at han hadde blitt bedt om å undersøke videoovervåkingen. Videre viste foretaket til at sikrede hadde gjort salgsfremstøt i august 2024, og at opplysningen om at båten ikke hadde vært forsøkt solgt var uriktig.

Sikrede var uenig i avslaget og klaget til foretaket. Sikrede viste til at båten var eid i felleseie mellom sikrede og forsikringstaker. Videre viste sikrede til at bommen hadde vært åpnet med en fjernkontroll, og at dette var grunnen til at hans besøk ikke var synlig i loggen. Sikrede hadde kun laget en enkel salgsannonse da det hadde dukket opp et hus for salg som var av interesse, men da huset ble solgt, trakk sikrede annonsen og tenkte ikke mer over dette. Sikrede varslet sin far, som sitter i styret og er havnesjef, om tyveriet. Han rådet sikrede om å ikke blåse opp saken og heller prøve å gjøre undersøkelser selv.

Utreder kontaktet sikrede for en ny samtale 11.6.25. Sikrede forklarte ifølge samtalereferatet følgende vedrørende forsøk på salg av båten:

Han gjorde et enkelt salgsfremstøt på Facebook. Det var i forbindelse med at et hus kom til salg, som de vurderte å by på. Han var i kontakt med en person som vurderte å kjøpe båten, han har også kontaktet forsikringstaker i ettertid med ønske om å kjøpe. Siden det ikke ble noe med det huset, ønsket ikke han lenger å selge båten.

Han tenkte ikke over dette salgsfremstøtet i forrige samtale. Han vurderer heller ikke dette som et reelt salgsfremstøt, slik det ville være dersom den ble lagt ut på Finn.no.

Videre forklarte sikrede følgende:

Det er en fjernkontroll til bommen. Den ligger i firmabilen han og (sikredes far) deler. Noen ganger bruker forsikringstaker bilen, og andre dager brukes den av (sikredes far). (sikredes far) er i styret i båthavna, og fikk fjernkontrollen da bommen ble montert. Det er i alt tre fjernkontroller til bommen.

Han bruker fjernkontrollen til å åpne bommen når han kjører firmabilen. Ellers bruker han telefonen. Han er usikker om han var i båthavna 18.03 eller 19.03.2025. Det er vanskelig å huske så lenge etterpå. På

forespørsel når han var tilbake i båthavna, svarte forsikringstaker 'det var den mandagen'. Han var hjemme hele den helgen med sykt barn. Han har ikke vært nede i havna den helgen, forsi han var hjemme med sykt barn.

Han vil tro at åpning av bommen den 18./19.03. og mandag 24.03. ikke er registrert i loggen fordi han brukte fjernkontrollen til å åpne bommen. Han har ikke notert noe sted når han brukte firmabilen.

(...)

Utredet stilte deretter spørsmål vedrørende sjekk av videoovervåkingen:

Forsikringstaker vet ikke hvorfor (styreleder) ikke kunne bekrefte at han ba (styreleder) sjekke videoovervåkingen. Han kan ikke stå inne for andres husk, for å si det slik. Han kan ikke påstå det ene eller det andre om hvorfor (styreleder) ikke kan bekrefte det.

Når det gjelder varsling om tyveriet, varslet forsikringstaker kun sin far, (sikredes far), om tyveriet. Han er havnesjef. Det var (sikredes far) som anbefalte at forsikringstaker ikke sprer informasjonen til flere.

Han tenkte ikke på at styret og andre båteiere burde varsles om tyveri, for å kunne sjekke egne båter om andre var utsatt for tyveri. Han kan ikke svare på hva (sikredes far) tenkte om det. Det har skjedd tyverier fra båthavna tidligere, som forsikringstaker ikke er varslet om. Det har vært et gjentakende problem.

Utredet kontaktet deretter sikredes far, som ifølge utreders samtaloreferat forklarte følgende:

(...) (Styreleder) var veldig syk den perioden denne saken skjedde, og det kan være grunn til at (styreleder) ikke husker spørsmålet om å sjekke videoovervåkingen.

Det er vitnet som har skyld i at det ikke ble varslet til andre om tyveriet. Han ba (sikrede) 'holde kjeft' om det som hadde skjedd, og at de skal finne ut av dette selv ved å bruke sitt kontaktnett. De regnet med å finne ut av det selv.

(...)

Vitnet har snakket med (styreleder) om spørsmålet om å sjekke videoovervåkingen, og synes det er veldig rart at han ikke husker det. De snakker samme ofte, og er mye sammen på fritiden.

(...)

Vitnet mener at han mest sannsynlig var i båthavna den 21.03.2025 om morgenen, men klarer ikke å huske det. Det kan fort være at han var med da. Det skjer ofte at de kjører innom begge to. Han har selv to båter i båthavna.

Utredet kontaktet styremedlemmet som tidligere hadde sendt oversikt over loggføringen fra åpning av bommen:

Han mener det finnes tre fjernkontroller til bommen med. Brikkene et supplement til bruken av mobiltelefon. Det er han, (STYRELEDER) og (sikredes far), som har fjernkontroller. Vitnet vet ikke om bruken av disse blir loggført i systemet, men han vil sjekke det og gi tilbakemelding. Bruken av fjernkontroller går ikke på GSM systemet.

Foretaket fant på bakgrunn av de etterfølgende samtalerne ikke grunnlag for å endre sitt standpunkt og varslet om dette 11.6.25. Avslaget var på dette tidspunkt klaget inn til Finansklagenemnda. Foretaket viste til at:

Ifølge mottatte opplysninger blir det hevdet at dere begge to eier båten sammen. Båten er da definert eid i sameie, og vårt avslag gjelder også for sikrede, som identifiseres med (forsikringstaker) i henhold til FAL § 4-11.

Klagerne krever erstatning for skadene på båten, og bestrider at opplysningsplikten er brutt.

Porten til havnen ble åpnet ved bruk av en fjernkontroll på tidspunktet tyveriet ble oppdaget. Bruk av fjernkontrollen fremkommer ikke av loggføringen.

Tyveriet ble varslet til havnesjefen, som også er styremedlem. Det foreligger ingen plikt til å varsle samtlige styremedlemmer eller øvrige båteiere. Motstridende forklaringer om hvorvidt

videoovervåkningen ble undersøkt, kan ikke uten videre tas til inntekt for bevisst uriktig forklaring, spesielt ikke når det er dokumentert sykdom i den aktuelle perioden.

Sikrede gjorde kun en enkel undersøkelse av markedet for å selge båten i forbindelse med at det dukket opp et hus for salg som var av interesse. Huset ble solgt, og det ble da ikke aktuelt å selge båten. Dette var grunnen til at sikrede ikke tenkte over dette som relevant når foretaket stilte spørsmål om båten var forsøkt solgt.

Forsikringsforetaket avviser ansvar og anfører at sikrede uredelig har brutt opplysningsplikten i skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd. Foretaket har også rett til å si opp forsikringsavtalen, jf. fal. § 8-1 femte ledd.

Tyveriet ble meldt til foretaket og politiet 24.3.25, samme dag som det skal ha blitt oppdaget. Det er lite troverdig at sikrede ikke skulle husket å ha vært i båthavnen 21.3. og 23.3., når dette er så tidsnært oppdagelsen. Loggføring fra bommen viser at sikrede åpnet bommen med sin mobil på disse tidspunktene. I tillegg var sikredes far i havnen i samme som tidsrom som sikrede den 21.3.25. Loggen viser ikke at sikrede var i båthavnen 18.3. eller 19.3. Ifølge sikrede ble det benyttet en fjernkontroll til å åpne porten, men sikrede har ikke lagt frem dokumentasjon på at slik åpning ikke blir loggført.

Drevene og propellene er antatt å veie 50–60 kg, og er derfor sannsynlig at det er to personer som har utført jobben med å fjerne dem. Drev og propeller er dessuten fjernet på en pen måte, slik at det ikke har blitt noen skader på båten.

Sikrede varslet ikke styret i båthavnen om tyveriet, og det er påfallende at sikrede ikke sørget for at det ble sikret opptak fra videoovervåkningen.

Sikrede har dessuten gjort flere salgsfremstøt på båten i 2024, til tross for at dette ble besvart benektende på spørsmål fra foretaket.

Dersom sikrede og forsikringstaker eier båten sammen, er det identifikasjonsadgang, og da gjelder avslaget gitt 3.6.25 for dem begge. Skademeldingen ble dessuten skrevet av sikrede og sendt ved bruk av forsikringstakers Bank-ID. Sikrede må i så fall anses som forsikringstakers fullmektig.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket er uten ansvar og kan si opp forsikringsavtalen på grunn av uredelig brudd på redegjøringsplikten ved skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde og femte ledd.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d, hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom «saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet» og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f. Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes «der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål», jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Hovedspørsmålet i saken er om tyveriet er reellt. Dette reiser bevissspørsmål som det er vanskelig for nemnda å ta stilling til. Dette gjelder bl.a. forholdet mellom sikredes forklaringer om når han befant seg i båthavnen og loggføring fra bommen. Nemnda peker særlig på at loggføringen viser at sikrede befant seg i båthavnen både 21.3.25 og 22.3.25, i strid med hans forklaring om at han ikke hadde vært i båthavnen denne helgen da han var hjemme med et sykt barn. Med tanke på at sikrede meldte inn tyveriet samme dag som det skal ha blitt oppdaget, er det påfallende at sikrede ikke skal ha husket at han var i båthavnen forholdsvis to og tre dager tidligere. Det er derfor også

uklart hvorfor sikrede ikke innsnevret tyveritidspunktet ytterligere i politianmeldelsen. Det er også uklart for nemnda i hvilken utstrekning styreleder var kjent med tyveriet, og om han har blitt bedt om å undersøke videoovervåkningen fra tidsrommet hvor tyveriet angivelig skal ha skjedd.

Nemnda mener disse bevissspørsmålene vanskelig kan løses på en forsvarlig måte ved skriftlig saksbehandling for en sak som gjelder uredelig brudd på redegjøringsplikten ved skadeoppgjøret etter fal. § 8-1 fjerde ledd. Problemene knyttet til bevis i en slik sak blir særlig fremtredende fordi det dreier seg om bevis for uredelighet, og hvor man ved motstridende forklaringer må ta stilling til sikredes troverdighet. Dette er et spørsmål som generelt er vanskelig å avgjøre med skriftlig saksbehandling, og som blir enda vanskeligere pga. den strenge bevisbyrden i slike saker.

Problemene knyttet til bevisvurderingen må også sees i sammenheng med at det dreier seg om alvorlige anklager mot sikrede med store økonomiske konsekvenser, samtidig som uredelig brudd på redegjøringsplikten er et stort problem for foretakene og fører til store tap for forsikringskollektivet, jf. Ot.prp. 1988-1989 s. 84 flg. Samlet mener nemnda dette betyr at en forsvarlig behandling av denne saken forutsetter at saken er bedre opplyst enn tilfellet er her. Bevissspørsmålene i denne saken bør derfor belyses med muntlige forklaringer i en hovedforhandling.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).